

til § 14, hvorefter Importøren af fremmed Smør kan frigøre sig for Ansvar for Mangelen af Mærkning, naar han til Toldvæsenet afgiver Erklæring om, at den paabudte Mærkning vil finde Sted paa hans Lager, forinden Falholdelse finder Sted. Jeg har gjort det, idet jeg er gaet ud fra den Forudsætning, at det skal have sin Forbliven ved den nu bestaaende Retstilstand, hvorefter en en Gang afgiven Erklæring til Toldvæsenet er fyldestgørende, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Minister her i Salen vilde bekræfte min Opfattelses Rigtighed.

Ved Lovforslagets første Behandling var der, som ærede Medlemmer ville huske, megen Diskussion om Vallens Pasteurisering eller Ikke-Pasteurisering. Veterinærfysikus, Professor Bang var ikke bleven færdig med sine Forsøg angaaende den upasteuriserede Valles Smittefarlighed, og den højtærede Minister fandt det rigtigt, indtil Resultatet af hans Undersøgelser forelaa, at paabyde Vallens Pasteurisering. Saa vidt jeg ved, er Professor Bang endnu ikke bleven færdig med sine Forsøg, og jeg er fremdeles af den Mening, at hvis Vallens Smittefrihed ikke konstateres, bør ogsaa Vallen pasteuriseres. Ifølge Skrivelse fra Forstanderen paa det landøkonomiske Forsøgslaboratorium ville Anskaffelse og Installation af de Apparater, som ere nødvendige til Vallens Opvarmning, ikke beløbe sig til noget nævneværdigt, og Totalmængden af Vallen vil efter Pasteuriseringen beholde samme Foderværdi. Den ærede Ordfører mente, at disse Beregninger, som Forstanderen havde gjort angaaende Omkostningerne, ikke vilde holde Stik, men jeg tror i alt Fald ikke, at disse Omkostninger ville blive saa betydelige, at de, hvis Vallen er smittefarlig, skulle afholde os fra et Paabud om, at ogsaa Vallen skal pasteuriseres. Jeg har altsaa ikke kunnet slutte mig til Flertallet under Nr. 13.

Udvalget har ønsket til tredie Behandling at overveje Spørgsmaalet, hvorvidt udenlandsk Mælk, i dette Tilfælde svensk Mælk, der indføres her i Landet, kun skulde forhandles under Angivelse af Varens udenlandske Oprindelse. Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke udtale mig om Spørgsmaalet, men blot sige, at jeg ikke ønsker Mælken fordyret i København, men at jeg uden derfor at ville paastaa, at den svenske Mælkebedømmelse er mindre betryggende end den danske, vilde finde det naturligt, at den svenske Mælk stilledes lige med andre udenlandske Landbrugsprodukter, saaledes at Kunderne fik at vide, om

det var svensk eller dansk Mælk, de købte.

R. Christiansen: Jeg skal tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger som Ordfører for den Gruppe, hvortil jeg hører. Men allerførst vil jeg tillade mig et Par mere personlige Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser, der faldt fra mig under Forslagets første Behandling. Jeg henstillede nemlig den Gang det Spørgsmaal, om det ikke af Hensigtsmæssighedsgrunde var klogt at sætte Smørrets Vandindhold lidt lavere, end den engelske Lov paabyder. Det var kun en Henstilling ud fra det Hensyn, som det den Gang forekom mig rigtigt at tage. Jeg er imidlertid efterhaanden ganske kommen til den Overbevisning, at det vilde være urigtigt, og jeg er bleven bestyrket deri ved nu at høre det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Selv om vi gik ned til 15 $\frac{1}{2}$ pCt. som foreslaaet, vilde det nemlig ikke give den allerringeste Betryggelse overfor Fordringerne i den engelske Lov, idet det ærede Medlem gjorde gældende, at det kunde variere med indtil 2 pCt. i en Sending. Den halve Procent Spillerum vilde altsaa ikke paa nogen mulig Maade sikre det danske Produkt. Det forekommer mig derfor, at det i alle Tilfælde vilde være rigtigt, at Mejerierne selv tog det Ansvar, som de paadrage sig, hvis de ikke sørge for at komme ned paa den Grænse, som Loven fordrer. Det vilde ogsaa være uklogt, om man herhjemme ikke vilde give Tilladelse til at sælge Smør med det samme Vandindhold, som er tilladt efter den engelske Lov, thi det vilde sige, at det Smør, som man sælger til den højeste og bedste Pris, skulde ikke kunne sælges herhjemme, uden at man kom i Konflikt med Loven. Jeg kan derfor ikke støtte de Forslag, der ere stillede af Mindretallet vedrørende Procenten, altsaa Forslagene under Nr. 2, 4, 9 og 11, og jeg kan udtale det paa min Gruppens Vegne.

Siden jeg er ved de personlige Bemærkninger, skal jeg tillade mig endnu en Bemærkning. Jeg tillod mig i sin Tid en Henstilling, om man ikke under Afsnittet om udenlandske Produkter skulde udtage Bestemmelsen, der undtog Honning. I den Henseende har det ærede Udvalg og den højtærede Landbrugsminister fulgt min Henstilling, hvorfor jeg takker, idet Honning nu efter Forslaget bliver behandlet som de andre udenlandske Produkter.